

Herregaarde og et stort Andelsmejeri, og alene Mælkeforsendelsen fra disse 3 sidste vil andrage omtrent 3,000 Kr. aarlig. Men hvad der fornemmelig vil give denne Station en Fordel, er den store Trætransport fra de to store Skove, Frederikslunds og Valbygaards, som ligger der omkring. Transporten derfra er hvert Aar temmelig betydelig, der er næsten hver Dag hele Aaret 4—5 Vogne i Gang mellem disse Skove og Slagelse Savværk. Jeg tror ogsaa, at Beboerne der ude ville være villige til at stille en Garanti for et vist Antal Vognladninger om Aaret, saa at man kan være sikker paa, at man ikke vil faa nogen Udgift derved.

Jeg vil derefter vende mig til selve Slagelse Station. Da Stationen i sin Tid blev flyttet, en Foranstaltning, der naturligvis blev til stor Glæde for os alle i Slagelse, kom den til at ligge saaledes, at den, om jeg saa maa sige, deler Byen i to Dele. Da saa Trafikken over Sporene blev forbudt — en Foranstaltning, jeg til fulde kan anerkende som berettiget —, blev det en meget lang Vej, en Del af Byens Beboere, specielt Arbejderne, som bo i vedkommende Bydel, fik at gaa. Naar jeg dertil føjer, at Gasværket, Kvægtorvet og Slagtehuset ligger der, vil det kunne forstaaes, at det ikke er af ringe Betydning, om Byen fik en Bro over Banelegemet ved Stationens vestre Ende. Men vende vi os til Forholdene paa selve Stationen, maa jeg sige, at de ere endnu værre. Enhver, der har været paa Slagelse Station en almindelig Sommerdag — jeg vil ikke tale om Markedsdage, Torvedage og Festedage —, vil med mig erkende, at Forholdene der ere af en meget farlig Natur, idet den eneste Adgang, man har til de 4 forholdsvis smalle Perroner, er over Sporene. Personalet paa Stationen er i Forvejen stærkt optaget af Togtjenesten, og naar det tilmed skal passe paa, at der ikke kommer nogen til Skade, turde dets Gerning blive enerverende i lovlig høj Grad. Der er ingen anden Maade at komme denne Ulempe til Livs paa, end ved at lægge en Tunnel under Sporene, og denne Tunnel, som tidligere ikke kunde lægges paa Grund af Kloakforholdene, kan nu lægges, idet baade Banen og Kommunen med store Udgifter have sørget for, at disse Forhold ere blevne fuldstændig ordnede. En ikke udygtig Ingeniør har ment, at en saadan Tunnel kunde anlægges saaledes, at den kunde tjene til Forbindelsesled mellem de to Bydele. Hvis det kan lade sig gøre, vil det naturligvis være en Fordel, idet Broen saa

kunde spares. Henvendelsen til Trafikministeren tidligere fra Byraad og Handels- og Haandværkerforeningen har ikke givet det forønskede Resultat, men forhaabentlig vil nu den forøgede Indtægt, Statsbanerne give, bevirke, at der bliver taget gunstigt Hensyn til et fornyet Andragende.

Jeg skal dernæst omtale et Par Ting paa Indenrigsministerens Budget. Der staar der under § 19 A. II. A., Industri og Haandværk, et Beløb af 10,000 Kr. til uformuende Elevers videre Uddannelse. Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri indsendte i August Maaned dette Aar et Andragende til Indenrigsministeren om, at dette Beløb maatte forhøjes til 20,000 Kr. Dette er ikke sket. Jeg vil her lægge et godt Ord ind for disse uformuende Elever. 10,000 Kr. til deres videre Uddannelse er ikke meget, naar man husker paa, hvor mange det drejer sig om, det er jo et temmelig stort Antal. Man bør ad Lovgivningens Vej søge at gøre noget for den uformuende Del af Haandværksstanden, der skulde dygtiggøres til at optage Konkurrencen med Stordriften og Udlandet. Denne Del af Befolkningen bør man støtte, og det er jo ikke paa nogen Maade et Beløb, der kun gives til Byerne. Der kommer jo fra Landet et større og større Antal Børn, som kaste sig over Haandværk og Industri, saa at denne Udgift kommer hele Landets Befolkning til gode.

En anden Udgift paa Indenrigsministeriets Budget er et Beløb af 10,000 Kr. til Studierejser i Indland og Udland for Haandværksmestre, industridrivende og andre dermed lignende. Ogsaa denne Post androg Fællesrepræsentationen om at faa forhøjet, nemlig til 15,000 Kr. saaledes, at de 10,000 Kr. udelukkende bleve anvendte til Rejser i Indlandet. I de forløbne 3 Aar er der indkommet Andragender om disse Understøttelser fra henholdsvis 300, 140 og 259 Haandværksmestre og industridrivende. Men deraf tilstodes kun henholdsvis 64, 57 og 79. Grunden til, at ikke flere søge, er simpelt hen den, at man ved, at kun faa kunne faa Understøttelse, og man vilde ikke udsætte sig for at faa Afslag og lader derfor være med at søge. Saa skal man endda erindre, at det højeste, der er udbetalt, er 100 Kr. til en enkelt Mand, medens de andre Beløb have været mellem 40 og 100 Kr. Det kan vel nok siges, at det ikke er at stille store Fordringer i Retning af Tilskud, 40 til 100 Kr., for at sætte sig ind i Teknikkens Ud-